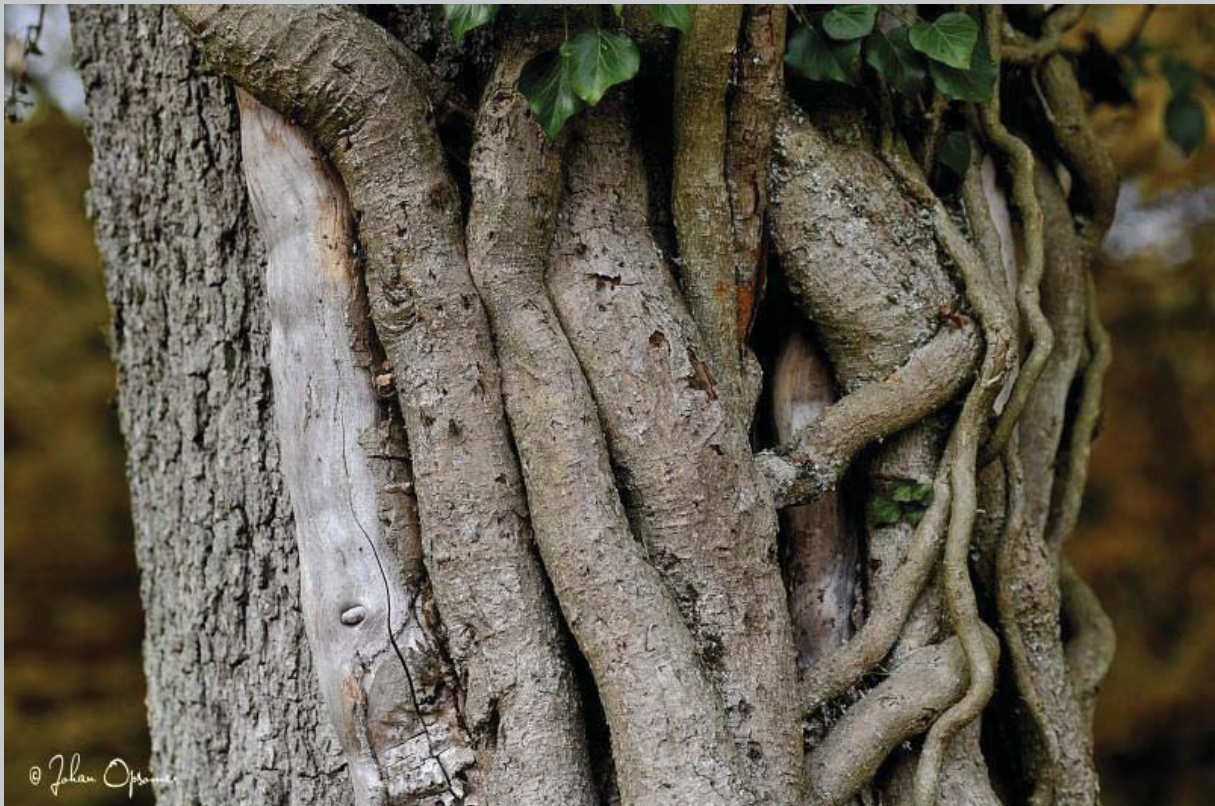

NATUURPLAKBOEK NUMMER 318

Tekst en foto : JO-han Opsomer – 25 januari 2014

Klimop. De naam zegt het allemaal zelf.

Klimmen is de boodschap en als er niets is om te klimmen, dan kruipen ze of het zou moeten zijn dat ze hangen als ze over het hoogtepunt heen zijn. Maar als ze kan klimmen dan zal ze dat doen. Een gevel of een omheining, een schuurtje, een muurtje of een statige beuk.

Als er maar mogelijkheid is om zich vast te houden. De kleinste oneffenheid is genoeg om houvast te geven aan de hechtworteltjes. Niet de gewone wortels, want die zitten wel degelijk in de grond en zuigen het vocht en voedsel op. De hechtwortels dienen enkel en alleen om zich vast te houden.

Bij oude muren met kalkcement voeging kon men schade vaststellen. Nu zijn de voegen degelijker en zorgt de klimop er zelfs voor dat de gevel droger wordt en dat er een aanzienlijke isolerende bonus ontstaat.

Daar gaat ze, zelden hoger dan dertig meter, maar dat is in veel gevallen meer dan genoeg om voldoende zonlicht op te vangen en een ander soort bladeren te gaan vormen. Niet gelobd maar eirond en met gave rand. Deze ranken zijn het die de bloemen leveren en die nu de zwarte bessen dragen.

Vogelvoer voor merels, houtduiven en lijsters.

Klimop is hét hotel bij uitstek. Vogelvoer in de vorm van bessen, voor de insecten is er nectar en honing bij de bloei in de herfst, slaapplek voor tal van vogels, schuilplaats voor overwinterende vlinders zoals de citroenvlinder en een kraamkamer voor merels, lijsters, heggenmussen en nog een hele zwik.

Wie het voor de bomen opneemt hoeft geen schrik te hebben. Een gezonde boom zal weinig hinder ondervinden, zelfs van de armdikke lianen. Zieke bomen zouden wel het loodje kunnen leggen vanwege het gewicht.

‘Red meer bomen, roei klimop uit’ is zelfs nog minder van toepassing dan : ‘Red meer bomen, eet meer specht’.